

Spørgeren undrer sig over, at der ikke engang internt i ministeriet findes en samlet oversigt over praksisnotater m.v., idet det må gøre det meget vanskeligt for den enkelte sagsbehandler at træffe afgørelser, som er baseret på almene retningslinjer og ikke blot subjektive vurderinger. En situation som ikke er acceptabel for hverken sagsbehandlere eller borgerne.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg har givet en skriftlig begrundelse, og det havde jeg også for det tidligere spørgsmål, men for at undgå, at ministeren får det problem, at det er svært at forklare, hvad det handler om, vil jeg lige give grunden til spørgsmålet.

Kl. 19.55

Ministerens har tidligere svaret på et spørgsmål fra mig, at der har været en række praksisnotater, altså at der i ministeriet har eksisteret en række praksisnotater vedrørende administrationen af udlændingelovgivningen.

Jeg har så bedt om, at man fik en samlet oversigt over de praksisnotater. Det tog utrolig lang tid, inden jeg fik en lillebitte liste over de praksisnotater, der var. Ministeren skriver i sit svar til mig på det spørgsmål, at ministeriet nu er i færd med sagsområde for sagsområde at fremfinde relevante notater udarbejdet af ministeriet osv.

Jeg vil sige, at det svar har bekymret mig vældig meget og forhåbentlig også rigtig mange andre. Ikke engang ministeriet har en samlet oversigt over den praksis, der gælder. Ikke engang ministeriet har en samlet oversigt over de praksisnotater, der er gældende. Hvordan pokker kan man så administrere?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg vil gerne starte med at slå helt fast, at når jeg i den besvarelse af spørgsmål 92, som fru Elsebeth Gerner Nielsen henviser til, har oplyst, at ministeriet er i færd med – som det blev sagt – sagsområde for sagsområde at fremfinde relevante notater m.v. udarbejdet af ministeriet, der beskriver og har betydning for fastlæggelse af ministeriets praksis for meddelelse af opholdstilladelse med henblik på, at disse gøres tilgængelige på ministeriets hjemmeside, så kan det ikke tages til udtryk for, hvordan videndeling sker i ministeriet og i Udlændingestyrelsen.

Gennemgangen for at lægge praksisnotater m.v. ud på hjemmesider er netop nødvendig, fordi sagsbehandlerne får deres viden om praksis fra en række forskellige kilder. Reglerne om

opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring findes i udlændingeloven. Lovbestemmelserne er særdeles omfattende, men det er helt almindeligt i dansk ret, at bemærkningerne i de lovforslag, der vedtages i Folketinget, anvendes til at supplere selve lovteksten, og lovbestemmelserne har meget stor retskildemæssig værdi, det vil sige, at administrationen skal efterleve dem.

Praksis på de enkelte områder fastlægges i væsentlig grad gennem de mange afgørelser, som ministeriet træffer, og ikke i form af notater eller lignende. Beskrivelse af praksis kan også være sket på en række andre måder end i notater eller ved konkrete afgørelser. Der kan eksempelvis nævnes mine besvarelser af spørgsmål stillet i henhold til Folketingets forretningsordens § 20, spørgsmål stillet af folketingsudvalg og mine tilkendegivelser i samråd og i Folketinget.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg tror ikke, jeg helt forstod svaret. Spørgsmålet er jo meget konkret. Ministeriet har ikke selv en oversigt over de notater, der beskriver administrationen. Det er i al fald ikke muligt for ministeriet at oversende en sådan oversigt. Man er ved at finde dem frem, man er altså ved at finde dem frem af gemmerne.

Undskyld, mit spørgsmål var: Hvordan kan man administrere, hvis der ikke er nogen i ministeriet, eller hvis der ikke et centralt sted i ministeriet findes en samlet oversigt over den administrative praksis og de notater, man administrerer efter?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen får det til at lyde, som om enhver sag kan puttes ned i en veldefineret kasse, men det er jo ikke tilfældet. Hver gang der er en sag, er der nogle særlige forhold, der gør sig gældende, og de skal vurderes, og der skal skønnes. Det bliver der så gjort.

Så er der noget, der har udviklet sig til det, man kan sige er praksis, men vi kan jo ikke hverken med lovgivning eller notater skrive os ud af enhver tænkelig situation, fordi de fleste sager er meget individuelle.

Derfor foretages der en administrativ vurdering, som skal støtte sig op ad den lovgivning, der er, og på nogle områder siger vi så, at der er grundlag for, at vi laver generelle notater. Det er der så også blevet, og de er også leveret over.